

РЕШЕНИЕ

№ 24473

гр. София, 15.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 17.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **4833**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на У Х. гражданин на Китайска народна република, род. на 24.06.2005 г. в Китай, ЛНЧ [ЕГН], чрез пълномощника си адв. А. В. Г. от АК С., съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2 срещу Заповед рег. № 513з-4656 / 15.04.2025 г. на изпълняващия длъжността Началник на Отдел „Миграция“ – СДВР, с която на У Х. е отказано да му бъде предоставено право на продължително пребиваване в РБ по заявление № 100657/06.03.2025 г.

В жалбата се излагат съображения, че оспорената заповед е неправилна, незаконосъобразна и необоснована, издадена при липса на компетентност, в противоречие на чл. 13 и чл. 17 от ЕКПЧ, в противоречие на материалноправни разпоредби, несъответствие с целта на закона и нарушение на административно-производствените правила. Намира за безспорно, че преди изтичането на разрешението му срок, оспорващият е подал ново заявление с вх. № 100657 за удължаване срока на пребиваване на същото основание - чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ - представител на чуждестранно търговско представителство, регистрирано в БТПП, като е приложил към молбата си всички необходими документи, съгласно чл. 19 от ППЗЧРБ. Счита, че физическата проверка на адрес на търговското представителство е еднократна. Проведеното интервю с оспорващия намира за неправилно, а така зададените въпроси за неотнормени към същността на спора, тъй като правната същност на ТП/търговското представителство/ не предполага да извършва търговски сделки, а от друга страна, независимо каква дейност е отразена в Сертификата, тя не го ограничава да извършва друга дейност, свързана с целта, поради която е създадено.

Счита още, че бланкетно е прието, че оспорващия е декларирал неверни данни - основание за отказ по чл.26, ат. 1 от ЗЧРБ вр. чл.10. ал.1. т.23, предложение второ от ЗЧРБ.

Посочва, че в нарушение на чл.26 АПК оспорващият по никакъв начин не е уведомен и за започналото производство по издаване на обжалвания административен акт.

В жалбата се доразвива още, че оспореният административен акт не съдържа конкретизация кои от представените от жалбоподателя документи за това кои са с навярно съдържание и кои от тях съдържат неверни данни, кои са данните, които не съответстват на действителното фактическо положение.

Освен това е посочено, че в грубо нарушение на нормата на чл.35 от АПК административният орган не е изяснил фактите и обстоятелствата от значение по случая, което е едно от основните му задължения. Не е съобразил, че представеният Сертификат е на едно съвсем ново ТП Мънда/Ш./Партньорство за индустриално развитие, рег. на 26.03.2025 г. /само няколко дни преди датата на извършената проверка/, поради което зададените въпроси за оборот за предходната година намира за абсурдни.

Счита, че търговското представителство е новоучредено и е възможно все още да е в процес на организиране на дейността си.

Действията на административния орган намира за повърхностни, формални и противоречащи на императивната норма на чл.44, ал.2 от ЗЧРБ. Искане се да бъде отменена изцяло обжалваната заповед, ведно със законните последици от това.

В съдебно заседание оспорващия не се явява, представлява се от адвокат Г., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения, както и събраните писмени и гласни доказателства. Претендира адвокатско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Ответната страна - началник отдел „Миграция“ при С., чрез юрисконсулт Г. оспорва жалбата. Счита, че не са налице посочените в нея основания за отмяна на адм. акт, поради което я намира за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, поради липса на фактическа и правна сложност на делото. Представя писмени бележки.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В отдел „Миграция“ - СДВР е подадено заявление с № 100657 от 06.03.2025 г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България от У Х., [дата на раждане] гражданин на Китай. Адм. орган е съобразил произнасянето на адм. акт с разпоредбата на чл. 24, т. 6 от Закона за чужденците в Република България разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и: (са представители на чуждестранно търговско дружество с регистрирано, след проверка и оценка на представени документи относно икономическата активност и данъчната изрядност на чуждестранното дружество за период от две години преди регистрацията на представителството, както и на документи относно неговите планирани дейности, от Българската търговско-промишлена палата търговско представителство в Република България; разрешение за продължително пребиваване могат да получат не повече от трима представители за всяко чуждестранно търговско, дружество; Българската търговско-промишлена палата своевременно уведомява дирекция "Миграция" при промяна в обстоятелствата по регистрацията на представителството). Към заявлението У Х. е приложил следните документи: Копие на страница със снимка на паспорт № ЕК2817565 валиден до 17.04.2033г.; Копие на страница на паспорта с положен печат от влизане в Р. България на 16.02.2025г.; Сертификат от Българската търговско-промишлена палата търговско представителство № 1327 /01.04.2025 г. с адрес на

представителството в България, [населено място], бул. „А. М., № 30, ТЦ Л., ет.2, офис 2; договор за наем за недвижим имот в [населено място],[жк], [жилищен адрес] блок 2 вх. „А“, ет.2, ап.3, сключен на 10.02.2025г.; банково извлечение за налични средства от банка ДСК; полица за медицинска застраховка валидна до 04.06.2025 г.; полица за медицинска застраховка валидна до 04.06.2026 г. По заявлението е изготвено съобщение, че срокът е удължен с един месец.

В хода на разглеждане на заявлението У Х. е декларирал адрес на който живее при пребиваването си в страната, а именно [населено място],[жк]. [жилищен адрес] вх. „А“, ет.2, ап.3, а като адрес на търговско представителство, посочен в сертификата от БТПП е заявен адрес [населено място], [улица]. ТЦ Л., ет.2, офис 2. За проверка на обстоятелствата дали живее на посочения адрес и наличието на дейност на представителство е извършена проверка. На 04.04.2025 г. около 12.00 ч. служители на отдел „Миграция“ - СДВР са посетили адреса на който живее. На място са установили У Х. като при разговор с него е заявил, че в жилището живее с майка си, баща си и леля си. На въпрос знае ли за търговско представителство Мънда / Ш. / Партньорство за индустриално развитие, У Х. е заявил, че за първи път чува за тази фирма. Констатираното е обективизирано в становище рег. № 513р-39486 от 14.04.2025г./стр. 23/. След проверката на адреса за живеене е извършена проверка на адреса на представителството, посочен в сертификата, а именно [населено място]. [улица] ТЦ „Л.“, ет.2. офис 2. На място служителите от отдел „Миграция“ - СДВР са установили, че на ет.2 единственият работещ офис е № 7. При разговор със служителката дали на етаж има офис на търсеното търговско представителство, същата е заявила, че работи в сградата от няколко години, но не е чувала за такова фирма, а също и не е виждала китайски граждани на ет.2 в сградата. Проведен е разговор и със служителка на търговски обект на ет. 1, дали знае за офис на търговско представителство, като същата е заявила, че не знае за такова представителство.

За установяване на обстоятелствата по отношение на извършвана дейност като търговски представител е проведено интервю с У Х. в присъствието на преводач, за което е изготвен протокол с рег. № 513р-37006/08.04.2025 г. и становище с рег. № 513р-37162/08.04.2025 г. На въпрос, къде се намира седалището на представителството заявява, че офисът на търговското представителство се намира на адрес [населено място], [улица]. като не може да даде ясна информация за етаж и номер на помещение; не дава информация има ли налична компютърна конфигурация във въпросния офис, чрез която да осъществява кореспонденция свързана с дейността на представителството. На въпрос, какво е работното време на офиса отговаря, че е от вторник до петък и неделя от 09.00 ч. до 16.00 ч. Не знае колко точно е оборотът на представителството за предходната година като отговаря „може би“ около 40 хил. лева. По негови данни е сключвал сделки, но не знае какво точно е подписвал, тъй като родителите му се занимавали с документацията. Твърди, че дейността на представителството е внос на дрехи, а в сертификата е посочено, че дейността е „мебели и офис оборудване, търговия със строителни материали, графичен дизайн“.

Предвид на това, че във връзка със заявлението за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България У Х. е приложил Сертификат от Българската търговско-промишлена палата за търговско представителство № 1327 /01.04.2025 г. с адрес на представителството в България - [населено място], бул. „А. М.. № 30, ТЦ Л., ет.2, офис 2, но при извършена физическа проверка на адреса на представителството е установено, че такова не съществува. Също така по сертификата в сфера на дейност е записано, мебели и офис оборудване, търговия със строителни материали, графичен дизайн, но при беседата заявява, че представителството се занимава с внос на дрехи.

Горното обосновавало извод адм. орган да приеме, че чужденецът е декларирал неверни данни,

което е основание по подаденото заявление да се издаде отказ от предоставяне право на пребиваване на основание чл.26, ал. 1 от ЗЧРБ (Отказва се издаване на разрешение за пребиваване ти продължаване на срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4. 6 -11, 14, 16, 19 - 23 и 26) във връзка с чл. 10, ал.1, т.23,, предложение второ от ЗЧРБ.

Преписката съдържа подробно и мотивирано становище с рег. № 513р-39486 от 14.04.2025г. от Началник сектор „ЗМ“-ОМ до Началник на отдел „Миграция“ СДВР/стр. 23/ и становище рег. № 513р-37162 от 08.04.2025г. на ПИ в 02гр- АОЧ-СЗМ относно установяване на факти и обстоятелства по чл. 26 ал. 1 от ЗЧРБ за търговски представител на чуждестранно търговско представителство „Мънда/Ш./ партньорство за индустриално развитие/Командитно дружество/, като подробно е изложил причините поради което е направил извод, че са налице факти и обстоятелства да се издаде отказ по чл. 26 ал. 1 във връзка с чл. 10 ал. 1 т. 23 от ЗЧРБ.

По делото по искане на оспорващия са разпитани свидетелите : О. М. Т. и Д. П.. Свидетелят Т. посочи, че му е известно търговското представителство „Мънда“, има пълномощно от собственика на фирмата, името на собственика било Г. К.. Относно регистрацията я е извършил лично и с пълномощното, подавал е документи, получил разрешение, сертификат, Булстат. Първоначално адреса бил в[жк]и после го сменили. Търговското представителство може да извършва само рекламна дейност. Съответно с тези правомощия те си купили офис оборудване и сключили договор за наем и накрая им отказали, тъй като имало проблем с документите. Според свидетеля търговското представителство рекламира стоките, които произвежда в Китай. Познава наемодателя. В представителството търговските представители са трима и съответно се заместват един друг, когато единият е в Китай или е болен, другият го замества.

Свидетелят Д. П. отговори, че знае за търговското представителство „Мънда“. Искали да се развият на европейския пазар и направили търговско представителство в България. Съдейства на търговското представителство, защото им предоставил ателието, което е негова собственост под наем. Помагал им да си наемат първият офис под наем, който е на [улица]. Плащали му редовно наем, те се занимавали с мебели, внос и износ на търговия, реклама и проучване. Заявява, че те са голяма фирма.

С процесната Заповед рег.№ 513з-4656 / 15.04.2025 г. на изпълняващия длъжността Началник на Отдел „Миграция“ - СДВР на У Х. е отказано да му бъде предоставено право на продължително пребиваване по заявление № 100657/06.03.2025 г., връчен на 27.04.2025г. С жалба от 07.05. 2025 г., е оспорен по съдебен ред.

При така установените факти, Административен съд София-град, обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният отказ, е издадена от компетентен орган – началник отдел „Миграция“ при СДВР, съгласно заповед № 513з-2396 от 24.03.2021г., заповед № 513з-607 от 22.01.2025г.на директор СДВР.

Административното производство е инициирано по заявление с № 100657 от 06.03.2025 г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България от У Х.. Оспорения отказ е издаден на основание чл.26, ал. 1 от ЗЧРБ във връзка с чл. 10, ал.1, т.23, предложение второ от ЗЧРБ.

В конкретния случай е представено Решение за вписване в единния търговски регистър на БТПП № [ЕГН] / 26. 03. 2025 г. на Търговско представителство с наименование Мънда/Ш./ Партньорство за индустриално развитие/Командитно дружество/, като е посочен правен статут на

търговското представителство неюридическо лице, без право на стопанска дейност.

Със сертификат № 1327 от 01.04.2025г. на БТПП се удостоверява съществуването на Търговско представителство с наименование Мънда, Ш., с адрес [населено място], р-н М. [улица], ТЦ Л., ет. 2, офис 2, сфера на дейност производство, търговия, В хода на административното производство е установено, че У Х. е депозирал заявление за продължаване правото на пребиваване в Република България. Жалбоподателят е декларирал адрес, на който живее в [населено място],[жк]", [жилищен адрес] вх. „А", ет.2, ап. 3. В сертификата от БТПП като адрес на търговско представителство е посочен адрес [населено място], бул. „А. М., № 30, ТЦ Л., ет.2, офис 2.

За установяване на обстоятелствата по отношение на извършвана дейност като търговски представител е проведено интервю с У Х. в присъствието на преводач, за което е изготвен протокол с рег. № 513р-37006/08.04.2025 г. и становище с рег. № 513р- 37162/08.04.2025 г. В хода на проведеният разговор е станало ясно, че не може да даде ясна информация за етаж и номер на помещение; не дава информация има ли налична компютърна конфигурация във въпросния офис, чрез която да осъществява кореспонденция свързана с дейността на представителството, не знае какъв е оборотът на дружеството, сключвал е сделки, но не знае какво точно е подписвал, тъй като родителите му се занимавали с документацията. Твърди, че дейността на представителството е внос на дрехи, а в сертификата е посочено, че дейността е „мебели и офис оборудване, търговия със строителни материали, графичен дизайн".

Представените в съдебно заседание фактури и касови бележки, не касаят спора по същество и не доказват дали лицето е запознато или не с дейността на фирмата, освен това последните не са представяни пред адм. орган, а съдът извършва преценка за законосъобразността на оспорения адм. акт към момента на издаването му. От една страна показанията на свидетелите са противоречиви, нито един от двамата даде ясни обяснения каква реално е търговската дейност на дружеството и дали реално жалбоподателя е запознат с нея. Не бяха събрани доказателства, които да оборват констатациите на административния орган в оспорвания акт. Съдът не кредитира свидетелските показания, тъй като са неясни, неконкретни и противоречиви.

Във връзка с изготвен протокол от проведена беседа със жалбоподателя, в присъствието на преводач, същият е относим и следва да бъде ценен ведно с всички събрани по делото доказателства, доколкото оспорващия не оспори неговото съдържание.

В допълнение към горното, не са налице и посочените от жалбоподателя нарушения на чл. 35 от АПК, тъй като административният орган е подробно е събрал и коментирал всички факти и обстоятелства от значение за случая.

Следва да се посочи, че търговското представителство е длъжно да има вписан адрес, който е не само за осъществяване на срещи с евентуални клиенти, но и също място на което да се осъществява контакт и проверка от органите за контрол. В подкрепа на извода, че адм. орган е изследвал фактите и обстоятелствата от значение за случая е изготвено подробно и мотивирано становище с рег. № 513р-39486 от 14.04.2025г. от Началник сектор „ЗМ“-ОМ до Началник на отдел „Миграция“ СДВР./стр. 23/. Тук следва да се посочи и становище рег. № 513р-37162 от 08.04.2025г. на ПИ в 02гр- АОЧ-СЗМ относно установяване на факти и обстоятелства по чл. 26 ал. 1 от ЗЧРБ за търговски представител на чуждестранно търговско представителство „Мънда/Ш./ партньорство за индустриално развитие/Командитно дружество/, като подробно е изложил причините поради което е направил извод, че са налице факти и обстоятелства да се издаде отказ по чл. 26 ал. 1 във връзка с чл. 10 ал. 1 т. 23 от ЗЧРБ. Констатациите в цитираните становища също не са оборени от оспорващата страна.

В тази връзка са събрани множество сведения, че оспорващия не е ползвал адреса вписан

като офис на търговското представителство и няма данни за извършвана дейност, поради което не може да се приеме, че същият осъществява дейност като търговски представител, поради което не отговаря на изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, на което основание е подадено заявлението за продължаване на правото на продължително пребиваване на У Х.. Следователно, по този начин са декларирани неверни данни. При извършените и описани по – горе проверки безспорно е установено, че вписания адрес на търговското представителство е формално. В този смисъл се налага извода, че са декларирани неверни данни, поради което по отношение на него са налице предпоставките на чл. 26, ал. 1, вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ за постановяване на отказ за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България.

По изложените съображения и като е достигнал до извод за наличие на основание по чл.26, ал.1, вр. чл.10, ал.1, т.23 от ЗЧРБ, административният орган е постановил оспорения отказ при правилно приложение на закона. Общите разпоредби на чл.6, ал.1-5 от АПК уреждат принципа на съразмерност, като дават правна уредба на противоречието на между частен и обществен интерес. Принципно, административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона (чл.4, ал.1 от АПК), за целите, на основанията и по реда, установени от закона (чл.4, ал.2 от АПК), като се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел (чл.6, ал.5 от АПК) и упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо (чл.6, ал.1 от АПК). Съотношението между общ и частен интерес е уредено в чл.6, ал.2 АПК, а именно административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. ЗЧРБ урежда условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България, като по силата на чл.4 от ЗЧРБ чужденците, които пребивават в Република България, са длъжни да спазват законите и установения правов ред, да са лоялни към българската държава и да не уронват престижа и достойнството на българския народ. Декларирането на неверни данни относно възможността за реално пребиваване в Република България не съответства на правовия ред и възпрепятства упражняването на правомощията на службите за административен контрол на чужденците в РБ. Използването от тези служби правно основание за отказ за правото на продължително пребиваване е в съответствие с целта на специалния закон (ЗЧРБ). Липсват данни за засягане на права и законни интереси на чуждия гражданин в по-голяма степен от най-необходимото за постигане на законовата цел при невъзможност за налагане на друга, по-лека мярка съобразно общественния интерес да не се допуска нарушаване на режима за пребиваване на чужденците в Република България. По изложените съображения обжалвания е в съответствие със законовата цел по смисъла на чл.146, т.5 от АПК като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което да е довело до нарушаване правото на защита на оспорвания.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд, С. град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. По делото е проведено само едно съдебно заседание, като съобразно факта че се касае за спор без материален интерес и не се касае за производство отличаващо се с фактическа или правна сложност, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, а именно – 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение –4 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на У Х. гражданин на Китайска народна република, род. на 24.06.2005 г. в Китай, ЛНЧ [ЕГН], чрез пълномощника си адв.А. В. Г. от АК С., съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2 срещу заповед № 513з-4656 / 15.04.2025 г. на изпълняващия длъжността Началник на Отдел „Миграция“ – СДВР, с която на оспорвания е отказано да му бъде предоставено право на продължително пребиваване в РБългария по заявление № 100657/06.03.2025 г.

ОСЪЖДА У Х., гражданин на Китайска народна република, род. на 24.06.2005 г. ЛНЧ [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 100 лева юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ